[1964] 7 ఎస్ సి ఆర్ 767

1964, ఏప్రిల్, 16

ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, మద్రాసు

v.

ఏ. గజపతి నాయుడు

[కె.సుబ్బారావు, జె.సి.షా, ఎస్.ఎం.సిక్రీ, జె.జె.]

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 (11 ఆఫ్ 1922), సెక్షన్ 4(1)(బి)(ii)- ఆంగ్ల విగ్రహాల నుండి సారూప్యత నిర్మాణం -"అక్రూ" లేదా "ఉత్పన్నం", అంటే మునుపటి లావాదేవీ నుండి ఉత్పన్నమయ్యే ఆదాయం యొక్క అర్థం సరైన మదింపు సంవత్సరం.

మునుపటి అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో సరఫరాకు సంబంధించి తనకు జరిగిన నష్టానికి పరిహారంగా ఒక నిర్దిష్ట మొత్తాన్ని మదింపుదారుడు అందుకున్నాడు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ మొత్తాని అది అందుకున్న మదింపు సంవత్సరంలో చేర్చారు. అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ కు, ఆదాయపు పన్ను ట్రిబ్యునల్ కు చేసిన విజ్ఞప్తులు ఫలించలేదు. వాస్తవానికి ఈ మొత్తాన్ని పొందే హక్కు కాంట్రాక్ట్ అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో రానప్పటికీ, ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించినందుకు సంబంధించి కాంట్రాక్ట్ సంవత్సరానికి సంబంధించినదిగా పరిగణించాలని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. సర్టిఫికేట్ ద్వారా అప్పీలుపై,

(1) ఆ దేశానికి ప్రత్యేకమైన పరిస్థితుల్లో ఇచ్చిన ఆంగ్ల నిర్ణయాలపై, భారతదేశంలో లభించిన నిబంధనలకు *అనుగుణంగా* లేని నిబంధనల నిర్మాణంపై ఆధారపడటం వల్ల హైకోర్టు తీర్పు పక్కదారి పట్టింది. భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని నిబంధనలు ఆంగ్ల శాసనాల నుండి ఎటువంటి సారూప్యతను పొందకుండా వాటి స్వంత నిబంధనల ప్రకారం

పరిగణించబడతాయి, వాటి పదాలు పైకి ఒకేలా అనిపించవచ్చు, కాని లోతైన పరిశీలనలో పదాలలో మాత్రమే కాకుండా, ఆ దేశంలో చట్టం అభివృద్ధి చెందిన సందర్భంలో ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తీకరణ పొందిన అర్థంలో కూడా తేడాలు కనిపిస్తాయి.

ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ వి.వజీర్ సుల్తాన్ అండ్ సన్స్, [1959] సుప్, 2 ఎస్.సి.ఆర్., 375;

(2) భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 4(1)(బి)(1)(1)(1)లో "అక్రూ" లేదా "ఉత్పన్నం" అనే పదానికి ఈ కోర్టు ఆమోదించిన నిర్వచనం ప్రకారం, పన్ను చెల్లింపుదారుడు దానిని పొందే హక్కును పొందినప్పుడు ఆదాయం సమకూరుతుంది లేదా ఉత్పన్నమవుతుంది.

ఎస్.డి. ససూన్ అండ్ కో. 5. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బాంబే సిటీ, [1955) 1 ఎస్.సి.ఆర్. 313.

రోజర్స్ ప్యాట్ పెల్లాక్ అండ్ కో. సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్ ఫర్ ఇండియా. (1925) ఐ.ఎల్.ఆర్. 52 క్యాలరీ 1, ఆమోదించబడింది.

ఒక ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయాన్ని మదింపులో చేర్చడానికి ముందుకు వచ్చినప్పుడు, అతను తనను తాను రెండు ప్రశ్నలు అడగాలి, అవి:

(i) మదింపుదారుడు అనుసరించే అకౌంటెన్సీ విధానం ఏమిటి? మరియు

(ii) ఇది అకౌంటెన్సీ యొక్క వాణిజ్య వ్యవస్థ, ఆ మొత్తాన్ని పొందే హక్కు ఎప్పుడు ఉంటుంది? ఒక నిర్దిష్ట అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో మదింపుదారునికి అటువంటి హక్కు లభించిందని లేదా తలెత్తిందని అతడు నిర్ధారణకు వచ్చినట్లయితే, అతను తదుపరి మదింపు సంవత్సరం యొక్క మదింపులో ఆ ఆదాయాన్ని చేర్చాలి. ఈ చట్టం ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను అధికారికి, ఒక తరువాతి సంవత్సరంలో వచ్చిన లేదా ఉత్పన్నమైన ఆదాయాన్ని మునుపటి లావాదేవీ నుండి వచ్చిన ఆదాయంగా తిరిగి పోల్చడానికి ఎటువంటి అధికారం ఇవ్వబడదు.

(iii) భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 4(1)(బి)(1)(ఐ)లో "అక్రూ" లేదా "ఉత్పన్నం" అనే పదం యొక్క అర్థాన్ని పొడిగించలేము - తరువాతి సంవత్సరంలో మదింపుదారుడు అందుకున్న మొత్తాలను తీసుకోండి, అయితే రశీదు మునుపటి సంవత్సరంలో పొందిన హక్కు ఆధారంగా లేదు. అటువంటి మొత్తాలను చెల్లించిన సంవత్సరంలో మాత్రమే పన్ను చెల్లింపుదారుకు అందుతుంది.

జె.పి. హాల్ అండ్ కో. వి కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్లాండ్ రెవెన్యూ, (1921) 12 టి.సి. 382 మరియు సెవర్న్స్ (హెచ్. ఎం. ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ టాక్సెస్) వి. దాదావాల్, (1954), 35 టి. సి. 649, ప్రస్తావించబడింది.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్.. యు.పి. వి. కాళీచారా.ఓయ్ జగన్నాథ్, [1961] 41 ఐ.టి.ఆర్. 40, ఆమోదించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 617 ఆఫ్ 1963. 1960 మార్చి 15న మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై అప్పీల్ 1955 నంబరు 87లో పేర్కొన్నారు.

పిటిషనర్ తరఫున గోపాల్ సింగ్, ఆర్.ఎన్.

ప్రతివాదిగా కె.రాజిందర్ చౌదరి, కె.ఆర్.చౌదరి వాదనలు వినిపించారు.

ఏప్రిల్ 16, 1964. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

1950-51 అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో ప్రతివాది ప్రభుత్వం నుంచి అందుకున్న రూ.12,447/- మొత్తాన్ని 1951-52 మదింపు సంవత్సరానికి పన్నుగా మదింపు చేయరాదని మద్రాసులోని హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సర్టిఫికేట్ ద్వారా ఈ అప్పీలుకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది.

ప్రతివాది అయిన గజపతి నాయుడు మద్రాసులోని రాయపురంలోని ప్రభుత్వ స్టాన్లీ ఆసుపత్రికి సరుకులు సరఫరా చేస్తున్నాడు. 1948 ఏప్రిల్ 1 నుంచి 1949 మార్చి 31 వరకు ఆ ఆసుపత్రికి రూ.0-4-6 చొప్పున రొట్టె సరఫరాకు ప్రభుత్వంతో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. ప్రతివాది తన ఖాతాలను వాణిజ్య ప్రాతిపదికన నిర్వహిస్తున్నందున, ఆ సంవత్సరానికి ఆ ఒప్పంద నిబంధనల ప్రకారం ప్రభుత్వం నుండి రావాల్సిన మొత్తాన్ని ప్రతివాది యొక్క ఖాతాలలో జమ చేయడం సాధారణ విషయం. 1949-50 మదింపు సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారి ప్రతిస్పందకుడిని అలా చేసిన ఖాతాల ఆధారంగా ఆదాయపు పన్నుకు మదింపు చేశారు. 1949 మార్చి 31 తర్వాత కొంతకాలానికి ఆసుపత్రికి రొట్టెల సరఫరాలో జరిగిన నష్టం నుంచి ఉపశమనం కలిగించాలని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తులు చేసినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ ఒప్పందం ప్రకారం 1948-49 సంవత్సరంలో ఆసుపత్రికి రొట్టెల సరఫరాకు సంబంధించి ప్రతివాదికి జరిగిన నష్టానికి పరిహారం చెల్లించాలని 1950 నవంబర్ 24న ప్రభుత్వం ఆదేశించింది. 1964 సంవత్సరం ఖాతా 1950-51 కాలంలో ప్రతిస్పందకుడు ఆ ఖాతాపై రూ. 12,447/- చెల్లింపును అందుకున్నాడు. 1951-52 మదింపు సంవత్సరంలో ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ సంవత్సరపు మదింపులో ఈ మొత్తాన్ని చేర్చారు. 1948-49 అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో ప్రభుత్వంతో కుదుర్చుకున్న ఒప్పందానికి సంబంధించి ఈ మొత్తాన్ని తాను అందుకున్నానని, అందువల్ల దీనిని 1951-52 అసెస్మెంట్ ఇయర్లో చేర్చలేమని అసెస్సీ వాదించారు. ఈ వాదనను ఆదాయపు పన్ను అధికారి, అప్పీలుపై అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్, తదుపరి అప్పీలుపై ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ తోసిపుచ్చాయి. అయితే భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922లోని సెక్షన్ 66(1) ప్రకారం ఈ వాదనకు హైకోర్టులో ఆమోదం లభించింది. ఈ క్రింది రెండు ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు రిఫర్ చేశారు:

1. రూ.12,447/- మొత్తాన్ని ఆదాయపు పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావచ్చా?

2. అలా అయితే 1951-52 అసెస్మెంట్ ఇయర్లో ఇది సరిగ్గా అంచనా వేయబడిందా?

మొదటి ప్రశ్నపై హైకోర్టు ఈ మొత్తం నేరుగా మదింపుదారుని వ్యాపారానికి సంబంధించినదని, అందువల్ల వాణిజ్య రశీదుగా పన్ను పరిధిలోకి వస్తుందని పేర్కొంది. మొదటి ప్రశ్నకు అవుననే సమాధానమిచ్చింది. ఈ పరిశోధన సరైనదేనా అనే ప్రశ్నపై మా ముందు ఎలాంటి వాదనా లేవనెత్తలేదు. కాబట్టి, దీని గురించి ఇంతకుమించి చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు.

రెండో ప్రశ్నకు హైకోర్టు ప్రతికూలంగా సమాధానమిచ్చింది. దీని నిర్ధారణ ఈ క్రింది మూడు దశలపై ఆధారపడి ఉంటుంది:

1. రొట్టెలు సరఫరా చేసిన తేదీపై అసెస్సీకి ఉన్న ఏకైక హక్కు కాంట్రాక్ట్ రేటును ప్రభుత్వానికి డెబిట్ చేయడం. అంతకుమించి ఆయనకు ఏమీ లేదు. రేట్లను పెంచిన ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు చాలా కాలం తరువాత ఉనికిలోకి వచ్చింది, అక్కడ చెల్లింపు ఇ; ఐసి గ్రేషియా, హక్కు ఆధారంగా కాదు. అందువలన 1948-49లో ఆసుపత్రికి రొట్టెలు సరఫరా చేసినప్పుడు రూ.12,447 మొత్తాన్ని మదింపుదారుని పుస్తకాల్లో జమ చేయలేదు. ఆ ఖాతాలను క్లోజ్ చేశారు.

2. అయితే పార్టీల మధ్య వాణిజ్య లావాదేవీతో రశీదు సంబంధం కలిగి ఉన్నప్పుడు మరియు ఉత్పన్నమైనప్పుడు, హక్కు లేదా బాధ్యత గత అకౌంటింగ్ కాలంలో స్థాపించబడినట్లుగా భావించాలి. ఆ సూత్రం కేవలం సమీకరణ సిద్ధాంతం మీద మాత్రమే ఆధారపడలేదు, ఎందుకంటే అప్పుడు చట్టబద్ధమైన హక్కు లేదు; కానీ లావాదేవీతో సంబంధం ఉన్నందున, అది సరిగ్గా దానికి చెందాలి మరియు చెల్లింపు వచ్చినప్పుడు ఖాతాను తిరిగి తెరవాలి.

3. అంతకు ముందు ఏడాది రసీదు కావడంతో ఈ మొత్తాన్ని 1951-52 సంవత్సరానికి మదింపులో చేర్చలేదు.

ఈ వాదనపై హైకోర్టు స్పందిస్తూ వాస్తవానికి 1948-49 అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో ఈ మొత్తాన్ని పొందే హక్కు లేనప్పటికీ, ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించిన కాంట్రాక్ట్ సంవత్సరానికి

సంబంధించినదిగా పరిగణించాలని పేర్కొంది. హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులపై ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ ప్రస్తుత అప్పీలుకు మొగ్గు చూపారు.

ఇంగ్లిష్ నిర్ణయాల ఆధారంగా హైకోర్టు తనను తాను తప్పుదోవ పట్టించిందని, 1949-50 అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో మాత్రమే పన్ను చెల్లింపుదారుడికి వచ్చిన మొత్తాన్ని ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1950-51 సంవత్సరానికి మదింపుదారుడి ఆదాయంలో సరిగ్గా చేర్చారని రెవెన్యూ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. మదింపుదారుకు, ప్రభుత్వానికి మధ్య కుదిరిన ఒప్పందానికి సంబంధించి ఈ మొత్తాన్ని చెల్లించారని, అందువల్ల ఆ మొత్తం సరిగ్గా 1948-49 అకౌంటింగ్ సంవత్సరానికి చెంది ఉండాలని, 1951-52 సంవత్సరపు మదింపులో చేర్చరాదని మొదటి ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. తన వాదనను సమర్థించడానికి హైకోర్టు సూచించిన కొన్ని ఆంగ్ల నిర్ణయాలపై ఆయన ఆధారపడ్డారు, అటువంటి పరిస్థితులలో ఒప్పందం కింద చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని తిరిగి తెరవవచ్చని మరియు ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు అయినప్పటికీ అదనపు మొత్తాన్ని అందులో చేర్చవచ్చని పేర్కొంది.

ఆ దేశానికి ప్రత్యేకమైన పరిస్థితుల్లో ఇచ్చే ఆంగ్ల నిర్ణయాలపై, భారతదేశంలో లభించే నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేని నిబంధనల నిర్మాణంపై ఆధారపడటం ద్వారా హైకోర్టు నిర్ణయం పక్కదారి పట్టిందని హైకోర్టు మేధావులను గౌరవిస్తూ మనం ఎత్తిచూపాలి. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ వర్సెస్ వజీర్ సుల్తాన్ అండ్ సన్స్ కేసులో ఈ కోర్టు చేసిన వ్యాఖ్యలను పునఃసమీక్షించవచ్చు:-

> కేసు చట్టాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునేటప్పుడు భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం బ్రిటిష్ ఆదాయపు పన్ను *చట్టాలకు అనుగుణంగా* లేదని గుర్తుంచుకోవాలి. ఇది చాలా విధాలుగా తక్కువ విపులంగా ఉంటుంది, తక్కువ మెరుగుదలలకు లోబడి ఉంటుంది మరియు అమరిక మరియు భాషలో ఇది ఇంగ్లాండులోని న్యాయస్థానాలు వ్యవహరించాల్సిన నిబంధనలకు చాలా భిన్నంగా ఉంటుంది. అందువల్ల ఇంగ్లాండులో ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క అర్థాన్ని ప్రభావితం చేసే నిర్ణయాల వెలుగులో

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించడం ద్వారా తక్కువ సహాయం పొందవచ్చు. కానీ ఆంగ్ల ఆదాయపు పన్ను చట్టాల ప్రత్యేకతలతో ప్రభావితం కాని సారూప్య నిబంధనలు, ప్రాథమిక భావనలు మరియు సాధారణ సూత్రంపై, ఆంగ్ల అధికారులు ఉపయోగకరమైన మార్గదర్శకులుగా ఉండవచ్చు."

భారత శాసనంలోని నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకునేటప్పుడు ఈ కోర్టు ద్వారా నిర్వహించబడే జాగ్రత్త ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకోబడుతుంది. భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని నిబంధనలను ఆంగ్లిస్ల్ 1 శాసనాల నుండి ఎటువంటి సారూప్యతను పొందకుండా వాటి స్వంత నిబంధనల ప్రకారం అర్థం చేసుకోవాలి, వాటి నిబంధనలు పైకి ఒకేలా అనిపించవచ్చు, కానీ లోతైన పరిశీలనలో పదాలలో మాత్రమే కాకుండా ఆ దేశంలో చట్టం అభివృద్ధి చెందుతున్న సందర్భంలో ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తీకరణ పొందిన అర్థంలో కూడా తేడాలు కనిపిస్తాయి.

మన ముందు లేవనెత్తిన సమస్యకు చట్టం యొక్క 4 (1) (బి) (i) లో ఉపయోగించిన వ్యక్తీకరణ పదాల యొక్క నిజమైన అర్థంపై మాత్రమే సమాధానం లభిస్తుంది.

> "ఈ చట్టం యొక్క నిబంధనలకు లోబడి, ఏదైనా వ్యక్తి యొక్క మునుపటి సంవత్సరం యొక్క మొత్తం ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలు ఏ మూలం నుండి పొందినా ఉంటాయి -
>
> అటువంటి వ్యక్తి అటువంటి సంవత్సరంలో పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే భూభాగాల్లో నివసిస్తుంటే.-
>
> అటువంటి సంవత్సరంలో పన్ను విధించదగిన భూభాగాలలో సంపాదించడం లేదా ఉత్పన్నం కావడం లేదా ఉద్భవించడం జరుగుతుందని భావిస్తారు."

ఈ సందర్భంలో మేము "అతనికి వచ్చిన లేదా ఉద్భవించినట్లు భావించబడే" అనే పదంతో ఆందోళన చెందడం లేదు, ఎందుకంటే ఆ వ్యక్తీకరణ కొన్ని ఆదాయాలకు

సంబంధించి ఒక కల్పనను పరిచయం చేస్తూ చట్టంలో పేర్కొన్న కేసులను సూచిస్తుంది. పైన పేర్కొన్న క్లాజు యొక్క మొదటి భాగం యొక్క అర్థంలో ఆదాయం ఎప్పుడు మరియు ఉద్భవిస్తుంది అనే ప్రశ్నకు సంబంధించి, ఈ కోర్టు యొక్క నిర్ణయం ఉంది, ఇది ఈ వ్యక్తీకరణలో అంతర్లీనంగా ఉన్న సూత్రాలను స్పష్టంగా వివరించింది: ఇది ఇ. డి. ససూన్ అండ్ కంపెనీ, లిమిటెడ్, వి. బాంబే సిటీ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్. ఆ తీర్పులో రోజర్స్ ప్యాట్ షెల్లాక్ అండ్: కో.వి.లో ముఖర్జీ, జె., "అక్రూ" మరియు "ఉత్పన్నం" అనే పదాలకు ఇచ్చిన నిర్వచనాన్ని ఈ కోర్టు అంగీకరించింది. ఎల్ఎస్డీఐవి సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్, ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: -

". . . . . ఈ రెండు పదాలు "స్వీకరించు" అనే పదానికి విరుద్ధంగా ఉపయోగించబడతాయి మరియు స్వీకరించే హక్కును సూచిస్తాయి. అవి ఆదాయం స్వీకరించదగిన స్థితికి ముందు దశకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి మరియు ఆదాయం యొక్క ఒక లక్షణాన్ని సూచిస్తాయి, ఇది దాదాపుగా అస్పష్టంగా ఉంటుంది."

ఈ కోర్టు ఆమోదించిన ఈ నిర్వచనం ప్రకారం, మదింపుదారుడు దానిని పొందే హక్కును పొందినప్పుడు ఆదాయం సమకూరుతుంది లేదా ఉత్పన్నమవుతుంది. ఒక వ్యాపారం యొక్క ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలను లెక్కించడానికి రెండు ప్రధాన పద్ధతులు ఉన్నాయి; ఒకటి నగదు ఆధారం, రెండోది వాణిజ్య ప్రాతిపదిక. రెండవ అకౌంటెన్సీ వ్యవస్థ "బకాయి ఉన్నదాన్ని వెంటనే క్రెడిట్ లోకి తెస్తుంది మరియు అది చట్టబద్ధంగా మరియు వాస్తవానికి అందకముందే; మరియు ఇది వాస్తవంగా పంపిణీ చేయబడటానికి ముందు చట్టపరమైన బాధ్యత చేసిన మొత్తాన్ని డెబిట్ ఖర్చులోకి తెస్తుంది." క్రెడిట్ మొత్తం గ్రహించబడనప్పటికీ లేదా డెబిట్ మొత్తాన్ని వాస్తవంగా పంపిణీ చేయనప్పటికీ, పన్ను మదింపు ప్రయోజనం కోసం పుస్తక లాభాలను తీసుకుంటారు. ఒక నిర్దిష్ట సంవత్సరంలో ఆదాయం సమకూరితే, తరువాతి సంవత్సరంలో దానిని మదింపు చేయాల్సి ఉంటుంది. ఒప్పందం కింద ఒక మొత్తాన్ని పొందే హక్కు మదింపుదారునికి

ఎప్పుడు వస్తుంది లేదా ఉత్పన్నమవుతుంది? ఇది ఒక నిర్దిష్ట ఒప్పంద నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉంటుంది- ఎందుకంటే ఒక నిర్దిష్ట అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో ఒక ఒప్పందం కింద ఆదాయాన్ని పొందే హక్కును మదింపుదారుడు పొందనప్పటికీ, ఒప్పందానికి సంబంధించి తరువాతి సంవత్సరంలో అతను అందుకున్న మొత్తాన్ని కొంత కల్పన ద్వారా మినహాయించే ఏదీ లేదు. మునుపటి సంవత్సరంలో అతనికి లభించిన హక్కు నుండి ఉత్పన్నం కానప్పటికీ, మునుపటి సంవత్సరానికి సంబంధించినది మరియు ఆ సంవత్సరం ఆదాయంతో పాటు పన్ను పరిధిలోకి రావచ్చు. కానీ ఆ చట్టపరమైన స్థితిని ఆంగ్ల న్యాయస్థానాలకు అనుకూలంగా ఉండే తార్కిక ప్రక్రియ ద్వారా చేరుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తారు. సరైన వాణిజ్య అకౌంటింగ్ పద్ధతి ఆధారంగా, ఒక నిర్దిష్ట సంవత్సరంలో ఒక లావాదేవీ జరిగితే, అది వచ్చిన సంవత్సరంతో సంబంధం లేకుండా, దానికి సంబంధించి సంపాదించినదంతా లావాదేవీ సంవత్సరానికి చెందాలి మరియు ఆ ఫలితాన్ని చేరుకునే ఉద్దేశ్యంతో మూసివేసిన ఖాతాలను తిరిగి తెరవవచ్చు. ఆంగ్ల చట్టంలో ఈ సూత్రం సమంజసమేనా, భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద దీనికి స్థానం లేదు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయాన్ని మదింపులో చేర్చడానికి ముందుకు వచ్చినప్పుడు, అతను తనను తాను రెండు ప్రశ్నలు అడగాలి, అవి. (i) మదింపుదారుడు అనుసరించే అకౌంటెన్సీ విధానం ఏమిటి? మరియు (ii) అది వ్యాపార అకౌంటెన్సీ వ్యవస్థ అయితే, డీమ్డ్ నిబంధనలకు లోబడి, ఆ మొత్తాన్ని పొందే హక్కు ఎప్పుడు ఉంటుంది? ఒక నిర్దిష్ట అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో మదింపుదారునికి అటువంటి హక్కు లభించిందని లేదా తలెత్తిందని అతడు నిర్ధారణకు వచ్చినట్లయితే, అతను తదుపరి మదింపు సంవత్సరం యొక్క మదింపులో ఆ ఆదాయాన్ని చేర్చాలి. 1964 నాటి ఆదాయం మునుపటి లావాదేవీ నుండి ఉద్భవించిందనే కారణంతో తరువాతి సంవత్సరంలో వచ్చిన లేదా ఉత్పన్నమైన ఆదాయాన్ని మరొక మునుపటి సంవత్సరానికి తిరిగి ఇచ్చే అధికారం ఈ చట్టం కింద ఆదాయపు పన్ను అధికారికి ఇవ్వబడదు. ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయం ఎప్పుడు సమకూరిందో లేదా ఉద్భవించిందో నిర్ధారించే

విషయంలో ఖాతాలను తిరిగి తెరిచే ప్రశ్న కూడా ముఖ్యమైనది కాదు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను అధికారికి మదింపు నుంచి తప్పించుకున్న లేదా సంబంధిత మదింపు సంవత్సరంలో తక్కువ మదింపు చేసిన ఆదాయాన్ని అంచనా వేసే అధికారం ఉంది. సెక్షన్ లోని నిబంధనలకు లోబడి, అక్కడ నిర్దేశించిన ప్రక్రియను అనుసరించి, అతను తప్పించుకున్న ఆదాయాన్ని చేర్చవచ్చు మరియు మునుపటి మదింపు చేసిన అస్సెస్సీని తిరిగి అంచనా వేయవచ్చు. అలాగే చట్టంలోని సెక్షన్ 35 ప్రకారం అందులో పేర్కొన్న అధికారులు తమంతట తాముగా పొరపాట్లను సరిదిద్దుకోవచ్చు లేదా అటువంటి తప్పులను ఒక పక్షం ప్రొసీడింగ్స్ లో తమ దృష్టికి తీసుకువచ్చినప్పుడు, ఆ ప్రయోజనం కోసం మూల్యాంకనం విషయంలో సరైన అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవచ్చు. కానీ కచ్చితంగా చెప్పాలంటే ఆ కేసుల్లో కూడా అసెస్సీ ఖాతాలను తిరిగి తెరవడం లేదు. కానీ మదింపుదారుడు పొందిన లేదా అందుకున్న వాస్తవ ఆదాయం ఆధారంగా ఒక పునః మూల్యాంకనం చేయబడుతుంది లేదా సరిదిద్దబడుతుంది. ఒక మదింపుదారుడు ఒక మొత్తాన్ని పొందే హక్కును పొందినప్పుడు అనే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో ఖాతాలను తిరిగి తెరిచే ప్రశ్నకు ఎటువంటి సారూప్యత కనిపించడం లేదు.

బార్ జె.పి. హాల్ అండ్ కోలో ఉదహరించబడిన కొన్ని నిర్ణయాలను మనం ఇప్పుడు పరిశీలిద్దాం. అదనపు లాభాల సుంకానికి సంబంధించి ఫైనాన్స్ నెం.2 చట్టం, 1915 (5 & 6 జియో. వి, సి. 89) లోని సెక్షన్ 38 ప్రకారం ఇన్లాండ్ రెవెన్యూ అప్పీల్ కోర్టు యొక్క నిర్ణయం. అదనపు లాభాల సుంకం ప్రయోజనం కోసం, కంట్రోల్ గేర్ యొక్క కొనుగోలు మరియు అమ్మకానికి ఒప్పందాల నుండి వచ్చే లాభాలు వాస్తవానికి గేర్ డెలివరీ చేయబడిన అకౌంటింగ్ సంవత్సరాల్లో అప్పీలుదారు సంస్థకు వచ్చాయని, ఒప్పందాలు చేసుకున్న 30 జూన్, 1914 తో ముగిసిన యుద్ధానికి ముందు కాలంలో కాదని అక్కడ అభిప్రాయపడింది. ఆ సందర్భంలో కంట్రోల్ గేర్ యొక్క ధర తరువాత ఎటువంటి ఒప్పంద బాధ్యత లేకుండా, పూర్తిగా కొనుగోలుదారు యొక్క స్వచ్ఛంద చర్య

ద్వారా పెంచబడింది. తరువాతి సంవత్సరంలో అదనపు మొత్తాలు మదింపుదారుకు సమకూరినప్పటికీ, ఇది మునుపటి సంవత్సరం ట్రేడింగ్ కార్యకలాపాలకు సంబంధించి చెల్లించాల్సిన వాణిజ్య రుణంతో సమానంగా పరిగణించబడింది. ఆ సూత్రం ఆధారంగా లావాదేవీ సంవత్సరంలో మదింపుదారుడి లాభాల్లో పెరుగుదలను తీసుకురావడానికి ఖాతాలను తిరిగి తెరిచారు. ఈ నిర్ణయాన్ని సెవర్న్స్ (హెచ్.ఎం. ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ టాక్సెస్) వర్సెస్ డాడ్స్వెల్లో ఆమోదించారు మరియు పొడిగించారు, ఈ నిర్ణయం హైకోర్టు అభిప్రాయానికి ఆధారం కాబట్టి మేము దాని వాస్తవాలను ఇస్మి డెటుల్ ఇస్తాము. అందులో ప్రతివాది 1941 అక్టోబరులో పిండి మిల్లింగ్ లైసెన్స్ పొందాడు మరియు 1945 సెప్టెంబరు వరకు పిండి మిల్లింగ్ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించాడు. ఎందుకంటే అతను ఒక వ్యక్తి కాదు.

మిల్లర్ యుద్ధ సమయంలో, గోధుమల కొనుగోలు మరియు పిండి అమ్మకం కోసం యుద్ధకాల ఏర్పాట్ల కింద జరిగిన నష్టాలకు మిల్లర్లకు ఆహార మంత్రిత్వ శాఖ పరిహారం చెల్లించే ఒక వేతన ఒప్పందం యొక్క ప్రయోజనం పొందడానికి అతను అర్హుడు కాదు. అయితే, నియంత్రణ కాలంలో మిల్లింగ్ ప్రారంభించిన మిల్లర్ల పారితోషికం పరిశీలనలో ఉందని మంత్రిత్వ శాఖ 1943లో, ఆ తర్వాత రెండుసార్లు తెలియజేసింది. 1949లో రెమ్యునరేషన్ అగ్రిమెంట్ లో నిర్దేశించిన విధంగానే క్లెయిమ్ చేసి సెటిల్ మెంట్ లో చెల్లింపులు పొందారు. 1949లో వచ్చిన మొత్తాలు ట్రేడింగ్ రశీదులు కావని, ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపులు అని, ప్రత్యామ్నాయంగా, అవి తన వ్యాపారాన్ని నిలిపివేసిన తర్వాత వచ్చాయని, నిలిపివేసిన తేదీలో వాణిజ్యానికి రుణం ఉంటే ఆ తేదీలో దాని విలువ శూన్యమని ప్రతివాది వాదించాడు. ఆ చెల్లింపులు ఎక్స్ గ్రేషియా అని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. మరియు అది దానిని మరింత నిలబెట్టింది. ఒక సంవత్సరంలో ఇప్పటికే చేసిన పనికి వాణిజ్య చెల్లింపును నిలిపివేసిన తరువాత, ఆ సంవత్సరానికి ఖాతాలను తిరిగి తెరవవచ్చు, తద్వారా తరువాతి సంవత్సరంలో చేసిన పనికి అనవసరమైన చెల్లింపును తీసుకురావచ్చు. ఈ తీర్పు కచ్చితంగా ప్రతివాదికి మద్దతు ఇస్తుంది. ఆ సందర్భంలో క్షేత్రస్థాయిలో దీన్ని వేరు

చేయగలిగినప్పటికీ, అప్పటికే చేసిన పనికి చెల్లింపులు ఎట్టకేలకు సెటిల్ కాలేదని, ప్రస్తుత కేసులో అది సెటిల్ కాలేదని వెల్లడించడానికి రికార్డుల్లో ఏమీ లేదని తేలింది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 4(1)(బి)(1)(ఐ)లో 'అక్రూ' లేదా 'ఉత్పన్నం' అనే పదానికి అర్థాన్ని పొడిగించలేమని, ఆ తర్వాతి సంవత్సరంలో మదింపుదారు అందుకున్న మొత్తాలను స్వీకరించలేమని, అయితే అంతకు ముందు సంవత్సరంలో పొందిన హక్కు ఆధారంగా రసీదు రాలేదని మా నిర్ధారణకు రావడానికి ఇష్టపడుతున్నాం. అటువంటి మొత్తాలను చెల్లించిన సంవత్సరంలో మాత్రమే పన్ను చెల్లింపుదారుకు అందుతుంది. భారతీయ చట్టంలోని నిబంధనలను నిర్మించే విషయంలో ఆంగ్ల నిర్ణయాలను మనం వర్తింపజేయలేము, ప్రత్యేకించి ఈ కోర్టు నుండి అవి అధికారిక వివరణను పొందినప్పుడు, ఈ అభిప్రాయంలో, ప్రతివాది వాదనకు మద్దతుగా ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది ఉదహరించిన మరిన్ని ఆంగ్ల నిర్ణయాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ యు.పి.వి.కాళీచరణ్ జగన్నాథ్ లోని అలహాబాద్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ముందు ఇలాంటి ప్రశ్న తలెత్తినప్పుడు, రెవెన్యూ తరఫున హాజరైన మేధావి న్యాయవాది ఈ ఆంగ్ల నిర్ణయాలపై ఆధారపడ్డారు. కానీ భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 4ను అర్థం చేసుకోవడంలో అవి సంబంధం లేని కారణంగా హైకోర్టు వాటిపై చర్యలు తీసుకోవడానికి నిరాకరించింది. ఆయా దేశాల నిబంధనల పరిధిలో వ్యత్యాసం ఆధారంగా ఆ నిర్ణయాలను వేరు చేసే ప్రయత్నం చేసింది. సంబంధిత ఆంగ్ల చట్టం ప్రకారం ఒక వ్యాపారం లేదా వ్యాపారం నుండి ఉత్పన్నమయ్యే లాభాలను వివిధ ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ కాలాల్లో లెక్కించడంపై అదనపు లాభాల సుంకం చెల్లించబడుతుందని, అందువల్ల, ఆ కాలంలో ఆర్జించిన ఆదాయం కంటే ఛార్జ్ చేయదగిన కాలంలో వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడిందని చెప్పబడింది. కానీ ఇంగ్లిష్ చట్టాల్లోని సంబంధిత విభాగాలు మన ముందు ఉంచబడనందున, ఈ అంశంపై మా అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయదలచుకోలేదు. విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తులు, ఆంగ్ల నిర్ణయాలపై ఆధారపడటానికి సరిగ్గా నిరాకరించిన తరువాత, భారతీయ శాసనంలోని నిబంధనలను అర్థం చేసుకున్నారు. అక్కడ. అకౌంటింగ్ పీరియడ్ ఏప్రిల్ 1, 1945 నుండి

మార్చి 31, 1946 వరకు, అసెస్సీ ఒక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకుని పండ్లు మరియు ఎడ్ల బండ్లను సరఫరా చేశాడు. ఒప్పందం ప్రకారం నిర్ణయించిన రేట్ల ప్రకారం రెండు వేర్వేరు ప్రదేశాలలో సైనిక అధికారులు. అసెస్సీకి నష్టం వాటిల్లింది మరియు అతను ఒప్పందం నిబంధనల ప్రకారం సమీక్ష కోసం పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు. 1947 నవంబరు 6 న, సైనిక అధికారులు అదనపు మొత్తాన్ని చెల్లించడానికి అనుమతించారు, దీనిని 1948 ఫిబ్రవరి 17 మరియు 24 తేదీలలో మదింపుదారుకు చెల్లించారు. ఆదాయపు పన్ను శాఖ ఈ అదనపు మొత్తాన్ని 1945-46 అకౌంటింగ్ సంవత్సరానికి మదింపులో చేర్చడానికి ప్రయత్నించింది. సమీక్షా ఉత్తర్వు వచ్చే వరకు మదింపుదారునికి ఉన్న ఏకైక హక్కు ఒప్పందంలో నిర్దేశించిన రేట్ల ప్రకారం చెల్లించాల్సిన డబ్బును క్లెయిమ్ చేసుకోవడమేనని, అదనపు మొత్తాన్ని ఒప్పందం కల్పించిన ఏ హక్కు వల్ల కాకుండా, ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించాలని ఆదేశిస్తూ సమీక్షలో జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల వల్ల పన్ను చెల్లింపుదారుకు చెల్లించాల్సి ఉంటుందని, తద్వారా ఈ మొత్తంపై హక్కు ఏర్పడుతుందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. మదింపుదారునికి అనుకూలంగా.. 1945-46 అకౌంటింగ్ సంవత్సరం ముగిసిన తరువాత అదనపు మొత్తాన్ని చెల్లించే హక్కు ఉద్భవించింది. అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో మదింపుదారునికి ఆదాయం సమకూరలేదని లేదా ఉత్పన్నం కాలేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అలాంటప్పుడు అసలు ఒప్పందం సమీక్షకు దరఖాస్తు చేసుకునే హక్కును ఇచ్చిందని, అయితే అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో అదనపు చెల్లింపును పరిగణనలోకి తీసుకోలేమని కోర్టు తేల్చిచెప్పింది. మేము ఇప్పటికే చెప్పిన కారణాల వల్ల, అలహాబాద్ హైకోర్టు వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయంతో మేము పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాము. ఫలితంగా ప్రస్తుత కేసులో హైకోర్టు ప్రస్తావించిన రెండో ప్రశ్నకు అవుననే సమాధానం ఇచ్చి ఉండాల్సిందని భావిస్తున్నాం. హైకోర్టు ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి ఖర్చులతో అప్పీల్ కు అనుమతిస్తారు.

అప్పీలుకు అనుమతి ఇవ్వటమైనది.